

Distrugeri de arhive ale instituțiilor gorjene

Cristian Grecoiu

Serviciul Județean Gorj al Arhivelor Naționale, înființat în anul 1951, păstrează în depozitele sale circa 5 km de documente referitoare la istoria localităților, a instituțiilor și personalităților acestui județ, datând din secolul al XVI-lea până în secolul al XX-lea. Această cantitate reprezintă o mică parte din arhivele instituțiilor politice, administrative, culturale și sociale, care au funcționat de-a lungul timpului în ținutul Jiului de Sus. Cauzele principale pentru care istoria Gorjului este vitregită de izvoarele sale sunt distrugerile cauzate de armatele Puterilor Centrale în timpul primului război mondial și, ulterior, în perioada interbelică, nepăsarea și indolența celor care au dat la topit arhive întregi sau le-au păstrat în condiții precare. Rezultatul a fost distrugerea unui tezaur arhivistic de o valoare inestimabilă și o pierdere ireparabilă adusă trecutului Gorjului. Despre unele distrugeri de arhive poate nu vom afla niciodată când s-au produs și în ce condiții, dar cele atestate de documente ne oferă un tablou sumbru al destinului tragic al arhivelor gorjene.

Serviciul Județean Gorj al Arhivelor Naționale nu deține decât două fonduri arhivistice aparținând unor primării comunale, începând cu anul 1864, în condițiile în care, prin legea comunală din 31 martie 1864, au fost înființate, în județul Gorj, 154 comune rurale¹. Dintre acestea doar 21 de fonduri de primării comunale dețin documente din secolul al XIX-lea. Pentru un număr de 35 de primării, documentele cele mai vechi provin din perioada 1901-1920, în timp ce 68 de fonduri de primării comunale dețin arhivă începând din perioada interbelică. O întrebare legitimă, după ce vedem aceste cifre, este ce s-a întâmplat cu arhivele primăriilor? Un răspuns ni-l oferă chestionarele pe care primăriile din plasa Târgu-Cărbunești le înaintează către pretură în anul 1950². Acestea cuprind informații referitoare la vechimea arhivei, cantitatea de arhivă, limbile în care sunt scrise documentele, modul de păstrare și întreținere și nu în ultimul rând, motivele „pierderii” arhivei. Majoritatea primăriilor raportează, ca principală cauză a lipsei documentelor din arhiva proprie, invazia armatelor inamice în timpul primului război mondial. Este vorba, mai precis, de comunele Alimpești, Baia de Fier, Bărbătești, Bengești, Bumbăești-Pițic, Cărpiniși, Ciocadia, Crețești, Drăgoești, Jupânești, Pojogeni, Polovragi, Roșia de Amaradia, Sârbești, Scoarța și Târgu-Cărbunești. O altă cauză a distrugerii arhivei este lipsa unui local propriu, așa cum raportează primăriile Novaci („...*din cauza deselor mutări a localului*

¹ Dan Neguleasa, Florina Popescu „*Arhivele Statului. Județul Gorj. Îndrumător arhivistic*”, Tg. Jiu, 1994, pag. 90-91.

² SJAN Gorj, Fond „Pretura Plasei Tg. Cărbunești”, dosar nr.2/1950-1951, filele 2-154.

*primăriei, comuna neavând local propriu*³⁾ și Pociovaliștea (distrusă „*prin strămutare*”⁴⁾). O singură comună, Albeni, raportează că „...*în 1949 a ars o parte din arhiva veche din ordin*”⁵⁾ și doar cinci comune, Bobu, Negoești, Prigoria, Săcelu și Zorlești declară că nu au arhivă pierdută. Modul laconic în care sunt completate aceste chestionare și faptul că documentele din perioada interbelică ale acestor primării nu se regăsesc în fondurile arhivistice deținute (inclusiv primăriile care au raportat că au arhiva intactă), aruncă o umbră de îndoială asupra sincerității cu care au fost completate aceste chestionare. Nu negăm faptul că în timpul războiului au fost distruse arhive, așa cum vom vedea mai departe, dar nemții nu puteau să distrugă documente și după 1920, lucrul acesta datorându-se neglijenței și incompetenței funcționarilor statului român.

Nici în ceea ce privește fondurile judecătorești situația nu se prezintă mai bine. Două sunt momentele când s-au distrus masiv documente ale instanțelor din județul Gorj: în timpul primului război mondial și, a doua oară, în anii '40 ai secolului trecut, când s-au dat la topit cantități imense de dosare și registre. O sursă importantă de informații în acest sens o reprezintă broșura lui N. Jac Constantinescu⁶⁾, care, în calitate de președinte al comisiei de cercetare a abuzurilor săvârșite de inamic în teritoriul ocupat, a „*putut vedea urmele lăsate în județ de această administrație*”⁷⁾: „*Față cu justiția, inamicul s-a purtat cu aceiași brutalitate și vrăjmășie ca și cu celelalte autorități. Localul Tribunalului Gorj compus din două secții, aflată în etajul de jos al palatului administrativ, a fost ocupat de trupele germane. Camera grefei secția I a fost transformată în închisoare celulară. Chiar sub ochii ambilor grefieri ai tribunalului, soldații germani ardeau dosarele arhivei, registre, atât într-o groapă ce pregătiseră în acest scop în curtea localului cât și din afară din curte, pe un loc viran. Rafturile arhivei au fost luate. Până la 7 martie 1917, accesul în local a fost cu neputință. De la această dată, obținându-se permisiunea tribunalului german al etapei, s-a mutat arhiva în localul poștei unde a funcționat tribunalul de la data de mai sus, iar palatul prefecturii unde sunt instalate ambele secțiuni ale tribunalului, a continuat a fi ocupat de soldații germani până la 1 septembrie 1918. Un foarte mare număr de dosare și registre au fost distruse, iar mobilierul și biblioteca aproape în întregime distruse*”⁸⁾.

Distrugerile suferite în timpul războiului de arhiva Tribunalului Gorj sunt atestate și de documentele păstrate în acest fond. Astfel, în mai 1918, s-a întocmit

3 Ibidem, fila 143.

4 Ibidem, fila 145.

5 Ibidem, fila 127.

6 N. Jac Constantinescu, „*Atrocități germane*”, Tg. Jiu, Tipografia „Lumina” Frații Niculescu, 1919.

7 Ibidem, pag. 5.

8 Ibidem, pag. 39.

„*Inventarul dosarelor ce s-au găsit lipsă la facerea lui, cu ocazia verificării actelor depozitate în arhivă*”⁹, din care aflăm că au fost distruse 172 de dosare din perioada 1887-1912, 46 dosare din anul 1912, 119 dosare din anul 1913, 228 dosare din anul 1914, 306 dosare din anul 1915 și 382 dosare din anul 1916. La 30 aprilie 1919 se întocmește un nou „*Inventar de dosarele și registrele ce s-au găsit lipsă din arhiva Tribunalului Gorj, secția a II-a în urma invaziei armatelor austro-ungare din anul 1916-1917, cu ocaziunea verificării și aranjării arhivei*”¹⁰, care înregistrează următoarele dosare distruse: 166 dosare din perioada 1887-1912, 34 dosare din anul 1912, 125 dosare din anul 1913, 252 dosare din anul 1914, 324 dosare din anul 1915, 34 de dosare de tutele, 9 registre din perioada 1914-1916, 36 de dosare corespondență din perioada 1912-1916 și 16 registre incomplete din aceeași perioadă.

Nu doar arhiva Tribunalului a cunoscut distrugerii în timpul războiului, ci și alte instanțe din județ: „*Localul Judecătoriai Ocol I Tg. Jiu n-a fost respectat de autoritățile ocupante. Arhiva judecătoriai și mobilierul au fost distruse. În același mod s-au purtat și față cu celelalte instanțe judecătorești din județ. Astfel la Judecătoria Ocolului Rural Tg. Cărbunești, localul judecătoriai încă din primul moment a fost rechiziționat și s-a instalat comandamentul austro-ungar și o comisiune de judecată militară, iar în camerele arhivei și grefă s-a făcut arest pentru prizonierii români...Arhiva și toate registrele au fost aruncate în fundul curții. Casa de fier și toate valorile din ea, rafturile arhivei, cărți ale judecătoriai și grilajul au fost distruse...La Judecătoria Ocolului Novaci au încărcat chiar la retragere, două căruțe de dosare pe care le-au dus pe un munte, unde le-au dat foc*”¹¹.

Din procesul-verbal elaborat la 20 martie 1918 aflăm și numărul unităților arhivistice ale Judecătoriai Novaci, distruse de invazia germană: 25 de dosare din anul 1907, 38 dosare din anul 1908, 77 dosare din anul 1909, 30 de dosare din anul 1910, 30 dosare din anul 1911, 98 dosare din anul 1912, 55 de dosare din anul 1913, 74 dosare din anul 1914, 116 dosare din anul 1915 și 411 dosare din anul 1916¹². La 26 decembrie 1918, Petru N. Gheorghiu, judecătorul Ocolului Rural Novaci, întocmește un nou proces-verbal din care rezultă că „... *armatele Puterilor Centrale din momentul ocupațiunii și până la evacuare au cauzat acestei autorități următoarele pagube: în arhiva judecătoriai au distrus mai mult de jumătate din numărul dosarelor și registrelor ce se găseau făcând focul cu ele, iar registrele ce au mai rămas le-au rupt capetele pentru a face pachete în care trimiteau merinde în Germania. Aceasta în timpul cât au ocupat localul judecătoriai pe care îl făcuseră cazarmă. La plecarea din local au încărcat două*

9 SJAN Gorj, Fond Tribunalul Județean Gorj, dosar nr.663/1918, nepaginat.

10 Ibidem.

11 N. Jac Constantinescu, *op.cit.*, pag. 39-40.

12 SJAN Gorj, Fond Judecătoria Rurală Novaci, dosar nr.1/1918, pagina 36.

*care cu dosare pe care le-au dus pe munte tot pentru făcut focul. Toate actele de valoare depuse spre conservare la judecătoria au fost distruse împreună cu registrul în care erau trecute. Valoarea acestor acte și recipise după câte îmi reamintesc s-a ridicat la suma de aproximativ zece mii lei*¹³.

Documentele instanțelor, care au scăpat de urgența războiului, vor pieri fie în incendii, cauzate de neglijența umană, fie vor fi topite la D.C.A. în urma dispozițiilor primite de la instituțiile superioare. Astfel, deși arhiva Judecătoriei Rurale Brădiceni a scăpat intactă din război, circa 2348 de dosare din anii 1912-1929 au ars, total sau parțial, în urma unui incendiu așa cum aflăm din procesul-verbal încheiat cu această ocazie: „*Noi Al. Preoteșescu judecător președinte al Jud. Rurale Brădiceni, constatăm prin prezentul proces-verbal că la această judecătoria cu ocazia incendiului din 20 martie 1932 au ars de tot un număr de 469 dosare, un număr de 413 arse $\frac{1}{4}$, un număr de 779 arse $\frac{1}{2}$, un număr de 687 arse $\frac{3}{4}$, un total de 2348 arse*”¹⁴. Un alt incendiu a avut loc în anul 1949 la sediul Judecătoriei Mixte Târgu-Jiu, determinând Ministerul Justiției să emită, către toate instanțele judecătorești din țară, circulara nr. 1089 din 25 mai 1949 referitor la „*Norme și măsuri generale de prevenire a incendiilor*”¹⁵. Pe lângă măsurile de prevenire a incendiilor, această circulară cuprinde și exemple negative de la instanțele din țară, unde acestea nu au fost respectate și au avut loc incendii: „...*Un alt caz de incendiu s-a produs la Judecătoria Mixtă Târgu-Jiu – Gorj, în felul următor: arhiva judecătoriei era în podul clădirii, judecătoria fiind la etaj, iar la parter era un restaurant. Un agent al procedurii de la judecătoria s-a urcat în pod la arhivă, ca să ia hârtie veche pentru citații. În timp ce căuta hârtie a fumat 2-3 țigări, pe care apoi le-a aruncat pe jos. Hârtiile ce erau pe jos au luat foc și a ars întregul local al judecătoriei. Acest incendiu nu s-ar fi produs dacă funcționarii Judecătoriei Tg. Jiu ar fi fost pătrunși de simțul datoriei de a apăra bunurile publice, dacă șeful instanței i-ar fi pregătit în acest sens și dacă șeful arhivar, conștient de răspunderea sa pentru arhivă, nu ar fi permis altcuiva să meargă singur în arhivă. Cazuri asemănătoare s-au produs și la Tribunalul Ilfov și la Judecătoria Populară Birchiș din județul Severin*”¹⁶.

O parte din documentele care au scăpat de război și incendii își vor găsi sfârșitul în urma Ordinului Ministrului Justiției nr. 27349 din 14 martie 1941: „...*Ministrul luând hotărârea să vândă prin licitație publică, hârtia maculatură de la toate instanțele judecătorești din țară, am onoare a vă ruga să binevoiiți a dispune ca acel Tribunal să înainteze, cât mai urgent posibil, un tablou cuprinzând cantitatea de hârtie maculatură ce urmează a fi vândută la fiecare*

13 Ibidem, pag. 125.

14 SJAN Gorj, Fond Judecătoria Rurală Brădiceni, registrul nr.104/1932, nepaginat.

15 SJAN Gorj, Fond Judecătoria Rurală Brădiceni, dosar nr.1/1949, nepaginat.

16 Ibidem.

*instanță și serviciile justiției din județul dumneavoastră. Ni se va preciza totodată din ce anume se compun deșeurile de hârtie (dosare, monitoare oficiale, cartoane, cărți scoase din uz etc.) indicându-se pentru fiecare categorie cantitatea aproximativă*¹⁷. Conformându-se ordinelor primite, instanțele gorjene vor raporta, rând pe rând, în aprilie 1941, cantitățile de documente trimise la topit. Astfel 400 kg dosare și 800 kg Monitoare oficiale de la Tribunalul Gorj secția I și 800 kg dosare, 200 kg registre și cărți cartonate și 500 kg Monitoare oficiale de la secția II vor lua drumul D.C.A – ului. La acestea se vor adăuga 1500 kg dosare de la Parchetul Gorj și 100 kg de la Cabinetul II Instrucție (nu se precizează dacă este vorba de dosare sau registre)¹⁸.

Judecătoria Rurală Novaci a fost singura instanță care, pe lângă cantitățile de documente distruse, a raportat și anii extremi: 2000 kg „*dosare vechi de la 1861-1908*”, 500 kg „*registre vechi 1867-1908*” și 500 kg Monitoare oficiale¹⁹. Prin adresa nr. 9116 din 31 martie 1941, Judecătoria Rurală Târgu-Cărbunești aducea la cunoștință că „*la această judecătorie este o cantitate de cel mult 300 kg hârtie (dosare) vechi ce se pot vinde conform ord. Ministrului de Justiție*”²⁰. Judecătoria Rurală Bibești a trimis la topit circa 2500-3000 kg hârtie, provenită din „*dosare, registre, cotoare, cărți uzate*”²¹, Judecătoria Mixtă Târgu-Jiu 3000 kg dosare, 1000 kg registre și 1000 kg Monitoare oficiale²², iar Judecătoria Rurală Târgu-Logrești 2500 kg dosare și circa 100 kg registre „*toate vechi care se pot vinde*”²³.

Prin adresa nr. 13486 din 31 martie 1941, Judecătoria Rurală Brădiceni făcea cunoscute cantitățile de hârtie ce urmau să fie vândute: 1800 kg „*hârtie veche provenită din dosare penale mai vechi de 10 ani și tutele vechi închise*”, 300 kg Monitoare oficiale, 50 kg cărți vechi și 350 kg registre și cărți penale mai vechi de 10 ani²⁴. Având în vedere prin câte a trecut arhiva Judecătoriei Brădiceni, e un miracol că au mai ajuns la noi documente de la această instanță. Judecătoria Rurală Peșteana transmitea la 1 aprilie că putea vinde 650 kg dosare, 130 kg registre și 10 kg cartoane²⁵. Singura instanță din județul Gorj, care a raportat că nu deține „*hârtie maculatură pentru a fi vândută prin licitație publică*”²⁶, a fost Judecătoria Rurală Turcenii de Sus. Deși Legea Arhivelor Statului fusese adoptată

17 SJAN Gorj, Fond Tribunalul Județean Gorj, dosar nr.97/1941, pag.301.

18 Ibidem, pag.301.

19 Ibidem, pag. 248.

20 Ibidem, pag. 249.

21 Ibidem, pag. 252 și 257.

22 Ibidem, pag. 253.

23 Ibidem, pag. 256 și 259.

24 Ibidem, pag. 255.

25 Ibidem, pag. 261.

26 Ibidem, pag. 260.

încă din 1925 și interzicea distrugeri de documente fără acordul acestei instituții, nici ordinul ministrului justiției, nici corespondența dintre Tribunal și judecătorii nu pomenesc nimic de acest aspect. Legea era ignorată tocmai de cei chemați să asigure respectarea ei. Din raportările judecătorilor ne dăm seama de cantitatea imensă de documente distrusă cu această ocazie: 14 450 kg dosare și 3 440 kg registre²⁷. Probabil că majoritatea documentelor erau dosare penale și registre de corespondență, dar este sigur faptul că atunci s-au distrus și o bună parte din documentele cu valoare istorică, care astăzi lipsesc din depozitele Serviciului Județean Gorj al Arhivelor Naționale, unde ar fi trebuit să ajungă.

O soartă la fel de vitregă au cunoscut-o fondurile arhivistice ale instituțiilor școlare din județul Gorj. Conform „*Tabloului statistic despre situația școlară din timpul ocupației în anul școlar 1916-1917, din jud. Gorj*” arhiva școlilor din localitățile Prunești, Aniniși, Bălești, Rasova, Bâlteni, Bârsești, Bobu, Bumbesti-Pițic, Ciocadia, Copăcioasa, Musculești, Poenari, Rășina, Romanești, Roșia Jiu, Amaradia, Sâmbotin, Stejerei, Stolojani, Turbați, Drăgoești, Turburea, Turcenii de Jos, Turcenii de Sus, Stolojani, Vlădueni, Moi și Zorlești a fost distrusă de ocupant, iar arhiva școliiilor din localitățile Bălcești, Bârzeiu de Pădure și Stroiiești se afla într-o stare rea sau deteriorată²⁸. De asemenea localurile Școlii de Băieți nr. 1, Școlii de Băieți nr. 2 și Școlii de Fete nr. 2 au fost ocupate de germani, iar arhiva distrusă²⁹. Aceiași soartă a cunoscut-o și arhiva Gimnaziului Industrial de Băieți Vădeni, conform adresei nr. 2 din 7 iulie 1918 către minister, prin care directorul se plânge că „*Localul școlii precum și locuința subsemnatului le-am găsit devastate de tot mobilierul și uneltele școlii, precum și uși, ferestre, podine, acoperiș cea mai mare parte distruse ... arhiva școlii este distrusă în întregime*”³⁰. Mobilierul, biblioteca și arhiva Liceului Tudor Vladimirescu din Târgu-Jiu au fost și ele distruse în timpul primului război mondial: „*Biblioteca școlii și arhiva (ca biblioteca profesorilor, a școlarilor, a societății de lectură, dosare, register, inventare, condici, etc. – distruse completamente rămânând numai o parte din cărți din biblioteca profesorilor și câteva matricole de 10 ani în urmă și dosare desfăcute*”³¹.

Muzeul Gorjului, înființat în anul 1894, printre primele din țară, a fost practic desființat în urma invaziei germane: „*mobilier, hrisoave vechi, colecții de minerale și plante și pietre, vase, icoane, cărți din bibliotecă, fotografii, ouă încondeiate, animale împăiate și insecte, distrus completamente, rămânând numai câteva documente și prea puține obiecte vechi ce s-au adunat târziu*

27 Ibidem, pag. 302.

28 SJAN Gorj, Fond „Inspectoratul Școlar al Județului Gorj”, dosarul nr. 5/1917-1918, pag. 26-41.

29 Ibidem, pag. 14.

30 SJAN Gorj, Fond „Gimnaziul Industrial de Băieți Vădeni”, dosarul nr. 1/1918, pag. 2.

31 SJAN Gorj, Fond „Liceul Tudor Vladimirescu”, dosarul nr. 130/1918, pag. 41.

*prin aprilie 1917 în două lăzi din inițiativa profesorului de religie rămas în teritoriul ocupat*³².

Secția Sanitară a Județului Gorj răspundea la 27 iunie 1919 Direcției Generale a Serviciului Sanitar: „*Avem onoarea a vă restitui petițiunea primită cu ordinul nr. 15 284/21 iunie curent, cu mențiunea că arhiva acestui serviciu fiind distrusă la invazie nu mai avem lucrările Consiliului de igienă din 1916 pentru a vă putea da relațiuni*”³³. La cererea lui Ion Țârvelea din comuna Curțișoara de a i se elibera un certificat că a lucrat ca infirmier la Spitalul Târgu-Jiu în perioada 1898-1908, i s-a răspuns prin adresa nr. 817 din 18 aprilie 1929 că: „...*întrucât arhiva spitalului până la anul 1919 a fost distrusă de către armatele dușmane de ocupație*”³⁴ nu i se poate da certificatul solicitat.

Cea mai importantă arhivă, care a fost distrusă, a fost, indiscutabil, cea a Prefecturii Județului Gorj. În prezent, din perioada 1896-1940, singurele documente care s-au păstrat sunt, cu puține excepții, ștatele de plată ale salariilor personalului³⁵. Pentru perioada 1836-1940 nu există decât un număr de 199 de dosare și registre, în condițiile în care numai pentru anul 1835 sunt înregistrate 150 de unități arhivistice.

Conform unor dosare păstrate la Serviciul Județean Dolj al Arhivelor Naționale, Prefectura Județului Gorj, Tribunalul Județean Gorj, Administrația Financiară a Județului Gorj și Poliția orașului Târgu Jiu au trimis spre topire la Fabrica de hârtie „Letea”, în perioada 1943-1944, o cantitate de 21.430 de Kg. de documente, fără a cere avizul Arhivelor Statului din Craiova. Directorul de atunci al instituției, C.S. Nicolăescu-Plopșor, nu a reușit să trieze, pentru a extrage documentele cu valoare istorică, decât o cantitate de 5830 Kg., reușind să salveze de la topire 317 de dosare ale Tribunalului Județean Gorj (1836-1893) și Prefecturii Județului Gorj precum și 11 condici de stare civilă ale unor comune din județul Gorj. Restul documentelor, însumând 15.600 Kg. de hârtie au fost topite, fără a fi triate de un reprezentant al Arhivelor Statului³⁶.

Fondurile polițienești și de ordine publică au fost și ele afectate de practica topirii fără discernământ, cu mențiunea că majoritatea documentelor au fost distruse în anul 1944, din ordin, probabil pentru a nu cădea în mâinile trupelor sovietice „eliberatoare”. Prin ordinul circular nr. 141 din 10 mai 1944 al Legiunii de Jandarmi Gorj, șefii posturilor de jandarmi erau informați ca „*se vor mai distruge prin ardere sub dresare de procese-verbale la primirea ordinului de fata, următoarea arhivă:*

32 Ibidem.

33 SJAN Gorj, Fond „Secția Sanitară a Județului Gorj”, dosar nr. 6/1919-1920, nepaginat.

34 SJAN Gorj, Fond „Spitalul Unificat Tg. Jiu”, dosar nr. 2/1919, nepaginat.

35 Dan Neguleasa, Forina Popescu, *op.cit.*, pag. 15.

36 Bratu Alexandru „*Distrugerea documentelor istorice ale Gorjului*” în „Vertical” din 14 octombrie 2010.

- toate buletinele de urmărire date de I.G.J. pana la 1 ianuarie 1943. Deci nu se ard buletinele de urmărire pe anul 1943 și 1944.
- Idem dosarele cu situațiile statistice, împreună cu schițele, diagramele, cartogramele etc. ce le însoțesc mai vechi ca 1 ianuarie 1943.
- se distrug toate dosarele vechi conținând corespondența referitoare la cifru, păstrându-se numai cele ce sunt în vigoare.
- se distrug dosarele vechi cu lucrările de inspecții (dări de seamă, copii de pe inspecții) oprindu-se numai cele de pe anul în curs.
- se distrug dosarele vechi cu lucrările referitoare la paza și siguranța în timpul călătoriei pe C.F.R. sau șosele a M.S. Regelui și Înalți Demnitari, oprindu-se numai cele ce sunt în vigoare în prezent.”³⁷.

Conform zicalei „ordinele se executa, nu se discuta”, șefii de posturi vor duce la îndeplinire cu mult zel ordinul primit. Astfel, șeful postului de jandarmi Roșia de Amaradia, raporta, la 27 mai 1944, ca a distrus prin ardere: un registru inspecție, un registru de casa, o condica de expediție, un registru de serviciu, 5 dosare cu ordine circulare și buletine de urmărire din anul 1940, o condică de primirea corespondenței și 3 dosare din anul 1941, un registru procese-verbale și 3 dosare cu buletine de urmărire și foi de serviciu din anul 1942³⁸.

Șeful Secției de Jandarmi Bibești raporta că a distrus un dosar urmărit, un dosar situații și un dosar copii inspecții pe 1942-1943, precum și mai multe schițe și diagrame vechi³⁹. Arhiva postului Aninoasa a fost distrusă până în anul 1939 în întregime, iar din anii 1940, 1941 și 1942 au fost distruse buletinele de urmărire⁴⁰. Ca și cum nu s-ar fi distrus destulă arhivă, Legiunea de Jandarmi Gorj emite Ordinul nr. 2138 din 5 mai 1944, **„urmat după Ordinul nr. III505/1944 al I.G.J. prin care ni se ordonă a distruge prin ardere, toată arhiva veche și nefolositoare care umplu podurile subunităților fără folos”**⁴¹. Drept urmare șeful postului de jandarmi Aninoasa raportează că a distrus toată arhiva din anii 1932-1939 și **„s-a mai distrus prin ardere, absolut toate registrele și toate dosarele și mai vechi de anul 1932 și care din cauza deplasărilor dintr-un loc în altul, se distruseseră și nu se mai cunoșteau cu ușurință pe ce an sunt lucrate și folosite. Deci, la acest post nu mai există absolut nici o arhivă, mai veche decât începând de la anul 1940”**⁴².

După ce a distrus arhiva din anii 40, șeful postului Bibești continuă distrugerea arhivei, de data aceasta din perioada interbelică, după cum urmează: cinci dosare corespondența din anul 1918, trei dosare din 1919, patru dosare din

37 SJAN Gorj, Fond „Legiunea de Jandarmi Gorj”, dosarul 41/1944, fila 36.

38 Idem, fila 37.

39 SJAN Gorj, Fond „Legiunea de Jandarmi Gorj”, dosarul 23/1944, fila 201.

40 Idem, fila 202.

41 Idem, fila 212.

42 Ibidem.

1920, cinci dosare din 1921, patru dosare din 1922, cinci dosare din 1923, șase dosare din 1924, șase dosare din 1925, opt dosare din 1926, unsprezece dosare din 1927, nouă dosare, un registru de inspecții și un registru procese-verbale din 1928, treisprezece dosare din 1929, optsprezece dosare din 1930, treisprezece dosare, un registru intrare-ieșire, un registru procese-verbale și un registru de primirea ordinelor telefonice din 1931, opt dosare din 1932, opt dosare și două registre de distribuirea soldelor din 1933, nouă dosare din 1934, douăsprezece dosare din 1935, opt dosare din 1936, zece dosare din 1937, opt dosare din 1938 și șapte dosare din 1939⁴³. Alte posturi de jandarmi, care raportează distrugerea arhivei proprii, sunt Andreești⁴⁴, Groșerea⁴⁵ și Vladimir⁴⁶.

Serviciul Județean Gorj al Arhivelor Naționale păstrează doar o parte din arhivele instituțiilor care au funcționat de-a lungul timpului, majoritatea documentelor pierzându-se din cauza războiului, a incendiilor sau a reciclării. Astfel s-au pierdut informații inestimabile referitoare la istoria Gorjului, o parte din aceste distrugerii fiind consemnate de documente, iar despre altele, probabil, nu vom afla niciodată.

43 Idem, filele 208-209.

44 Idem, fila 215.

45 Idem, fila 207.

46 Idem, fila 203.